

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL ALBA IULIA
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI CONTENCIOS
ADMINISTRATIV
DOSAR NR. 006

DECIZIA CIVILĂ NR. 510/2006

ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN 27 FEBRUARIE 2006

PREȘEDINTE :

- JUDECĂTOR
- JUDECĂTOR
- JUDECĂTOR
- GREFIER

Pe rol se află pronunțarea asupra recursurilor formulate de pârâtele recurente Direcția Regională Vamală Brașov, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Sibiu, și reclamanta _____ împotriva sentinței civile nr.1547/C/24.11.2005 pronunțată de Tribunalul Sibiu în dosarul nr.1158/2005.

În termenul de pronunțare se constată că s-a depus la dosar prin serviciul registratură al instanței în data de 27 februarie 2006, din partea reclamantei _____, concluzii scrise.

Mersul dezbaterilor și concluziile părților au fost consemnate în încheierile de ședință din data de 13 februarie 2005 și 20 februarie 2005, încheieri ce fac parte integrantă din prezenta decizie.

CURTEA DE APEL

Prin sentința civilă nr.1547/C/24 noiembrie 2005 pronunțată de Tribunalul Sibiu în dosar nr.1158/2005 s-a admis în parte acțiunea reclamantei _____

Mică împotriva pârâtelor Direcția Regională Vamală Brașov și Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu, s-a anulat în parte decizia nr.180/4.01.2005 a pârâtei Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu și actele de constatare pentru suma de 1.409.712.579 lei suprataxă vamală, dispunându-se restituirea acestei taxe în favoarea reclamantei.

Pârâtele au fost obligate la plata cheltuielilor de judecată în sumă de lei RON.

Pentru a pronunța această soluție tribunalul a reținut că importurile de concentrat de zinc și plumb efectuate de reclamantă în perioada 28.12.1998-3.04.2000 în regim de perfecționare activă cu suspendarea taxelor vamale sunt supuse taxelor vamale de import din momentul exportului conform art.15 din Protocolul 7a/5 decembrie 2002 însă la valoarea declarată în vamă la data importului și în procentul de 3% aplicabil la aceea dată, iar nu de 5% cum l-au

aplicat organele de control vamal ulterior, în speță fiind incidente prevederile art.91 din Codul vamal și art.992, 1092 Cod civil.

Împotriva hotărârii au declarat recurs toate părțile.

Astfel, reclamanta a solicitat modificarea în parte a hotărârii în sensul admiterii în întregime a acțiunii sale și a se constata că este scutită și de plata taxelor vamale având în vedere concluziile raportului de expertiză contabilă potrivit căroră în urmă prelucrării mărfurile neoriginare importate dobândesc la data exportului caracterul de bunuri originare în sensul art.2 pct.1 lit.b, art.2 pct.2 lit.b cu referire la art.6 pct.2 lit.a din Protocolul 4 aprobat prin OG 192/2001.

Pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice și Direcția Regională Vamală Brașov susțin că instanța a aplicat greșit prevederile art. 15 din Protocolul 4 anexă la Acordul european dintre România și C.E., art.148 Cod vamal și OUG 22/1998, aprobat prin Legea 247/1998 din coroborarea căroră rezultă că mărfurile importate din țări altele decât statele membre ale U.E. sau statele ce au încheiate acorduri economice cu UE, încorporate în produse originare sunt exceptate de la scutirea de taxe vamale, precum și de taxe echivalente (suprataxa vamală) în limita a 5% din valoarea în vamă sau la valoarea taxei vamale interne dacă este mai mică, iar valoarea este cea din momentul exportului, când datoria vamală ia naștere; se solicită modificarea hotărârii în sensul respingerii în întregime a acțiunii reclamantei și a menținerii actelor constatatoare de control ulterior și a deciziei atacate.

Reclamanta a timbrat recursul cu 20 RON, iar recursurile pârâtelor sunt scutite potrivit art.17 din Legea nr.146/1997.

Examinând legalitatea hotărârii atacate prin prisma criticilor părților se constată recursul pârâtelor ca fondat, iar al reclamantei ca nefondat conform considerentelor ce urmează:

Reclamanta a importat în perioada 28.12.1998-3.04.2000 concentrat de zinc și plumb din țări nemembre ale U.E. și cu care Uniunea Europeană nu are încheiate nici acorduri de cooperare economică, plasându-le sub regimul vamal de perfecționare activă cu suspendarea taxelor vamale, în vederea prelucrării lor în lingouri de cupru și zinc, pentru a fi exportate în Uniunea Europeană, solicitând la data exporturilor (21.11.1999-27.06.2000) dovezi de origine în scopul scutirii de taxe vamale.

Inițial la data exportului, organele vamale au încheiat actele vamale determinând obligațiile vamale ale reclamantei constând în taxe vamale de 3% din valoarea declarată la importul mărfurilor.

Prin actele de control ulterior nr.324-336/27.10.2004 organele vamale și-au reconsiderat poziția și au apreciat că reclamanta datorează pentru mărfurile neoriginare importate încorporate în produse originare care la rândul lor au fost exportate în UE, taxe vamale și suprataxe vamale în procent de 5% aplicat la valoarea mărfurilor din declarațiile vamale de export, noile obligații fiind calculate și evidențiate în anexele la actele constatatoare aplicate.

Instanța de fond a apreciat că reclamanta datorează taxe vamale în cuantum de 3% calculate la valoarea de la data importului, însă pentru a ajunge

la această concluzie au fost ignorate prevederile OUG nr.22/1998 modificat prin Legea 247/1998 și HG 984/1998 și art.15 paragraf 6 din Protocolul 4 ratificat de România prin OUG 1/1997 modificat de OUG 71/29.12.1998 și OUG 275/7.12.2000.

Pentru produsele neoriginare încorporate în produse originare pentru care s-a cerut certificat de proveniență-așa cum sunt mărfurile în litigiu-reclamanta nu poate fi scutită de taxe vamale sau echivalente, căci art.15 alin.1 și 3 din Protocolul 4 privind definirea noțiunii de "produse originare"...anexă la Acordul european instituind o asociere între România pe de o parte și Comunitățile Europene și Statele membre ale acestora pe de altă parte, interzic expres orice înțelegere în sensul scutirii, exceptării sau restituirii acestei taxe, dacă mărfurile sunt destinate exportului.

Deci indiferent de nivelul prelucrării sau transformării, interdicția scutirii, exceptării, restituirii de taxe vamale operează ca un sistem de protecție adoptat de U.E. la importurile din Statele nemembre sau cu care U.E. nu are acorduri de cooperare economică.

Totuși, în speță sunt aplicabile prevederile art. 15 paragraf 6 din Protocol care permit aplicarea unor scutiri de taxe vamale sau restituiri de taxe vamale sau taxe cu efect echivalent sub rezerva dispozițiilor de la lit.a)-o taxă de 5% se va reține pentru produsele menționate la cap.25-49, 64-97 ale sistemului armonizat sau o taxă mai mică dacă este în vigoare în România pe perioada de la intrarea în vigoare a OUG 1/1997 până la 31 decembrie 1998; o impunere de 5% din valoarea în vamă sau din taxa vamală în vigoare în România dacă aceasta este mai mică-prevedere aplicabilă de la 30 decembrie 1998 până la 31 decembrie 2000 conform OUG 71/1998; conținutul paragrafului de mai sus se aplică în același fel și pentru perioada până la 31 decembrie 2000 conform OUG 275/2000.

Concretizând prevederile acestui paragraf, în mod corect organele de control vamal ulterior au stabilit că reclamanta datorează de la data când pentru exportul mărfurilor neoriginare încorporate în produse originare s-a obținut certificatul de proveniență EUR 1 taxe vamale și suprataxe în cuantum de 5%. Acest cuantum s-a determinat în temeiul art.15 paragraf 6 din Protocolul 4 și art.1 din OUG 22/1998 care prevede că de la data intrării în vigoare a ordonanței (10 octombrie 1998), până la 31 decembrie 2000 inclusiv, bunurile importate în România vor fi supuse unei suprataxe vamale de 6%, care în anul 1999 a fost de 4% în temeiul HG 984/1998, suprataxă care se calculează la valoarea în vamă a bunurilor și se adaugă la taxa vamală datorată pentru aceste bunuri.

Prin urmare, cum regimul vamal de perfecționare activă a mărfurilor importate cu suspendarea dreptului de import a încetat la data exportului mărfurilor prin interzicerea expresă a scutirii de taxe vamale sau echivalente în speță se aplică prevederile art.155 alin. 2 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal. Acesta prevede "dacă regimul vamal suspensiv nu încetează în condițiile alin.1 (în care produsele în care produsele compensatoare ori transformate obținute primesc în mod legal o altă destinație vamală sau un alt

erile
ea în
ta că
ui de
inare
nsul
ul 4
nală
din
Cod
rora
sau
luse
taxe
la
din
rea
erii
unt
se
rm
de
are
ial
lor
ă,
în
ile
%
si-
le
st
la
id
in
e

regim vamal), taxele vamale și alte drepturi de import datorate se încasează din oficiu de birourile vamale”.

“Taxele vamale și alte drepturi de import datorate se determină pe baza elementelor de taxare în vigoare la data înregistrării declarației vamale pentru acordarea regimului vamal suspensiv”.

Cum din această perspectivă taxele vamale și suprataxele nu pot fi mai mici de 5% din valoarea în vamă la data importului, rezultă că în speță organele de control ulterior au procedat corect numai atunci când au aplicat procentul de 5% (taxe vamale + suprataxă) dar nu și când au stabilit valoarea în vamă a mărfurilor la data exportului-valoarea în vamă fiind cea de la data declarației vamale de import.

Prin urmare și hotărârea instanței de fond va trebui modificată în parte aplicând prevederile legale de mai sus în sensul că actele de control ulterior sunt corecte în ce privește aplicarea cuantumului de 5% pentru determinarea taxelor vamale și suprataxelor ca obligații de import însă nu sunt corecte în ce privește recalcularea valorii în vamă a bunurilor la momentul exportului, valoarea fiind cea evidențiată în actele constatatoare inițiale.

Organele de control vor trebui-aferent fiecărui import-să recalculeze obligațiile reclamantei în conformitate cu cele reținute prin prezenta decizie.

Doar cu privire la acest nou quantum se poate stabili dacă reclamanta a achitat vreo sumă în plus fără titlu către buget, însă în acest moment cuantumul nu poate fi determinat și acest capăt de cerere este prematur formulat.

Se va menține hotărârea instanței de fond în ce privește obligarea părților la plata cheltuielilor de judecată reprezentând onorar de avocat.

În consecință, recursurile părților vor fi admise, iar al reclamantei va fi respins ca nefondat-nefiind aplicabile prevederile art.2 și 6 din protocolul 4 pentru motivele învedereate anterior, în speță găsindu-și aplicarea prevederile art.15 alin.1, 3 și 6 din Protocol, art.155 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal și art.1 din OUG 22/1998.

Pentru aceste motive,

In numele legii

DECIDE:

Admite recursurile declarate de părțile Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu și Direcția Regională Vamală Brașov în nume propriu și pentru Autoritatea Națională a Vămirilor București împotriva sentinței civile nr.1547/C/22 noiembrie 2005 pronunțată de Tribunalul Sibiu în dosar 1158/2005 și în consecință:

Modifică în parte hotărârea atacată, în sensul admiterii în parte a acțiunii în contencios fiscal formulată de reclamanta
Anulează parțial actele de control ulterior și decizia atacată numai în ce privește valoarea în vamă la care s-au aplicat taxele vamale și suprataxele.

24

zã din

baza
 pentru

îi mai
 anele
 tul de
 mã a
 rației

parte
 sunt
 celor
 vește
 fiind

leze

ta a
 mul

area

a fi
 l 4
 rile
 ilui

(continuarea deciziei nr.510/2006)

Obligã organele vamale sã recalculeze taxele vamale de import și suprataxa vamalã prin aplicarea procentului de 5% la valoarea în vamã a produselor neoriginare importate de reclamantã declaratã în momentul importului.

Respinge ca prematur capãtul de cerere privind restituirea sumelor.

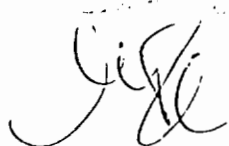
Menține în rest hotãrãrea atacatã.

Respinge ca nefondat recursul reclamantei împotriva aceleiași sentințe.

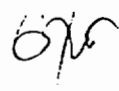
Irevocabilã.

Pronunțatã în ședința publicã din 27.02.2006.

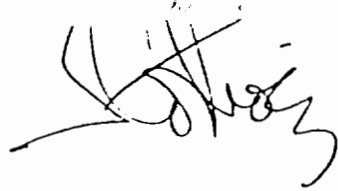
Președinte,

Judecãtor,

Judecãtor,

Grefier,

Red.M.F.
Dact.E.M.
2ex 2.03.06.
Jf.Somandrã D.

or
ru
le
05

ii
ã.
te